

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. IV. Excellentia septem horum Ordinum Religiosorum, & eorum
firmitas in perseuotionibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

holicam fidem vel defenderent ab hæreticis, vel plantarent inter gentiles: suisque concionibus & exhortationibus homines permouerent, ad exercitia orationis & frequentiam Sacramentorum, Cõfessionis, & Cõmunionis magna cura illa administrando; & præferea doctrinam Christianam pueros & etadem plebem docendõ; & in omni bonorum morum genere eos instruendo: instituit quoque scholas, vt docerent iuuentutem legere, & scribere, litteras humaniores, & scientias naturales, sacramque Theologiam; diligentem dando operam, vt simul cum litteris virtutes imbiberent. Quæ ministeria aded sunt Religioforum propria, vt Iosephus Iudæus loquens de E-dessenis (siue illi essent Religiosi suæ legis, siue qui ad Christianismum conuertebantur, vt supra est dictum) dicas: quod cum illi castitatem seruarent, nec proprias haberent proles: suscipiebant alienas in ætate tenera, vt eas docerent, suosq; pios mores illis instillarent. Quod si Religiones Monasticæ; quæ à communi consortio magis sunt separata; hoc munus exercuerunt, vt constat ex S. Basilio, & S. Benedicto: quantõ aptius id præstare poterunt Clerici? ideoque vtrisque præscripsit sexta Synodus, vt Presbyteri & Monachi in suis Monasterijs & Ecclesijs scholas haberent, in quibus fidelium liberi benè instituerentur.

CAPVT IV.

EXCELLENTIÆ SEPTEM HORVM ORDINVM Religioforum, & eorum firmitas in persecutionibus.

EST illa status Religiosi columnæ in proximo capite posita, tanta varietate exercitiorum & maiorum sunt expolita; & tot scientiarum ac virtutum splendore & elegantia exornata, vt facillè prodant infinitam artificis, qui eas ad gloriam suam expoliuit, sapientiam. Primum enim, quemadmodum Ecclesia ipsa Catholica in omnibus statibus iustorum, quos habet, innititur septem columnis septem virtutum, quas Cardinales & Theologicas appellamus, Fidei scilicet, Spei, & Charitati; Prudentiæ, Iustitiæ, Fortitudini, ac Temperantiæ, cum septem Sancti Spiritus donis, quæ illas adiuuant, & in earum actionibus extollunt, ad conseruationem & perfectionem iustorum. Ita etiam Dominus noster fundauit domum Religionis cū omnibus suis Ordinibus & Institutis supra septem speciales virtutes, quæ actionibus suis valdè perfectis, columnarum instar, eam sustentant: Castitatē scilicet perpetuam, Paupertatem voluntariam, Obedientiam & Subiectionem proprijs suis Prælati; & Religionem siue deuotionem, ex qua vota procedunt, quibus illas confirmat; Charitatem fraternam cum multorum conuictione & vniõne in eadem vitæ ratione; fugam sæculi, qua Pa-

Z 3

ter,

Lib. 2. de bell. Iud. c. 7

Regul. 192. fusi c. 4. § 5.

Mirabilis Dei sapientia in ordinum fundatione.

Virtutes septem religionis.

ter, mater, fratres, & conlanguinei relinquuntur; & quicquid ad leges, & saecularium hominum, & huius mundi pertinet; imitationem denique Christi Domini, in bona & recta intentione, spiritu, feruore, & modo, quo ille haec omnia fecit, accipiendo illum tanquam harum omnium virtutum exemplar.

a Phil. 2. 15.

Quae omnes virtutes excolitae etiam sunt admiranda exercitiorum virtutum earum propriorum varietate, ut suis locis dicemus. Per easdem a lucem in prem status & ordines Religionum, sicut luminaria in mundo, in malis conditionis pravae & peruersae huius mundi, & tanquam stellae firmamenti in nobis huius saeculi. Nam b diuina sapientiae deliciae sunt, esse, & habitare cum huiusmodi filio hominum, quae praclarum admodum virtutum eorum aspectu admodum delectat.

b Prou. 8. 31.

2.

c po. 1. 11. 16.

hi ordines sunt velut candelabra d Marc. 4. 2.

Quam ob rem merito dicere licebit, septem hos Ordines esse in septem candelabrorum aureorum, in quorum medio S. Iohannes vidit Iesum Christum D. N. habentem in dextera sua stellam septem: qui cum vult suos electos tanquam faces splendere & ardere in Ecclesia, singulari sua doctrina, & exemplari vita: d non ponit eos sub modio: e vel sub lecto, non sub oneribus grauissimis matrimonij, nec sub molestis fortunarum curis: sed supra vitas horum candelabrorum aureorum, euehes eos ad statum excelsae perfectionis, fundatum in accessu Dei, & proximi amore. Cuius signum est, quod praeter gloriosos Martyres, maxima Sanctorum pars, quos Ecclesia canonizauit, & ordinariè canonizat, arserunt & praeluxerunt in his candelabris, ex quo ad tantam sanctitatem peruenerunt, ut Ecclesia ipsa nobis illos proponat tanquam exemplaria virtutum, & aduocatos atque adiutores ad eam consequendam.

3.

f Baruc. 3. 34. fundatores horum ordinum stellis assimilantur

Idem sunt stellae in manu dextera ipsius Christi. Fundatores, n. sacrae Religionum; ac caeteri, qui in custodia & obseruatione suorum Institutorum continent, splendent tanquam stellae cum insignibus illis proprietatibus, quas Spiritus S. per Baruch Prophet. de eis indicat: f Stella, inquit, dederunt luminaria custodis suis, & letatae sunt, vocatae sunt. & dixerunt adsumus: & luxerunt in incunditate, qui fecit illas. Hi. n. Sancti Religiosi lucet in suis stationibus, custodientes singuli Institutum & locum, in quo Deus eos collocauit, tanquam strenuos milites, paratos vitam potius amittere, quam stationem suam delectumque officium constanter, ac firmiter praestantes: nam Deo audiant, quod ipse cuidam Episcopo dixit in Apoc. g mouebo candelabrum tuum de loco suo, nisi in obsequium meum feceris quod debes. Quare magno sibi ducunt honorem, si sint valde propitii ad obediendum Deo: quia sunt stellae quae vocatae dicuntur adsumus, paratae se ad obtemperandum tuis iussis atque; mora aut repugnantia tuaque officia praestanda non cum taedio, aut tristitia sed cum letitia & gaudio lucentes ei, qui fecit illas, ad gloriam scilicet eius, qui illas creauit, vocatae in eo statu collocauit. Nam, ut supra dicebamus: non sibi, sed Deo & S. Iohanni suo viuunt: qui honorem ab eis accipit iuxta illud Eccles. h. h. speciet sive per

g Apoc. 2. 3.

h Ec. 43. 10.

Chritudo caeli gloria stellarum, per quas mundum illuminat in excelsis Dominus. In verbis Sancti stabunt, parati ac acceptandū & sequendū eius iudiciū, & dictamē; & nō deficient in vigiliis suis. Sēper. n. sunt i braci nōli & vigilātes, expectātes Dominū suū, parati facere ad nutum, q̄ ipse praescripserit; non dormitantes, nec deficientes in suis vigilijs, quibus potius recreātur. Vnde aut tantum bonum his stētilis; nisi q̄ k *Christus Dominus illas habeat in dextera sua*, eas adiuuans ac dirigens in omnibus, quæ faciunt, & prosperum ac felicē præbēs exitū in omnibus, quæ aggrediuntur prospiciens eis tanquā rebus proprijs?

Hoc aut insinuauit S. Ioan. cum dixit, Christum D. N. esse *in medio septē candelabrorum aureorum*, propter assistentiam scilicet, qua conseruat auget q̄ Religiones, iuxta illud quod ipsemet dixit: *in vbi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum* & quod promisit populo suo dicens: *in pnam tabernaculum meum in medio vestri. Ambulabo inter vos, & ero Deus vester, vobisq̄ eritis populus meus.* Sed quid mirum, quod Dominus habitet in eis? cum dictum sit, ipsam diuinam Sapientiam ædificasse Sibi hanc domum, in qua habitaret. Vt quemadmodum homo ambulat per suam domū, & attendit, curamq̄ gerit eorū, quæ in ea habet: ita Sapientia diuina prospicit domui suæ Religionis & attendit ad oēs septem columnas eius: quas, vt supremus ac peritissimus artifex, semper magis ac magis polit ac perficit: eò quod non simal ac semel omnem ornatum & perfectionem, quam habent, accipiant.

Et hoc indicat verbū illud *Excitabit*, quod significat secare, polire, & sculpete *o lapidem*, lignum aut aliud quoduis metallū aut ductile. Non dicit tamen hic Scriptura: sicut alias, an hæ columnæ essent lapideæ, aut argenteæ, aut æreæ, aut cedrina: vt intelligatur, diuinam Sapientiam gratia suæ cælestis vocationis eligere omne genus hominum ad hunc statum, excindendo illos ex huiusmodi fodina, & læculi huius sylua; ac mineris miseræ huius terræ, vt columnas erigat Religionis, quamuis harum columnarum materia non tanti fiat, atq̄ ipsa figura, & elaboratum earum artificium: quemadmodum in rebus artificialibus imago eleganter depicta, aut in tabula, aut in lapide sculpta pluri omnino sit, quā imago est, quā quæ minus benè est depicta etiam si in auro & argento. Quare diuina Sapientia magnam attentionem & operam ponit in his columnis elaborandis: nam malleo & Zelo mortificationis eas perpolit, auferens omnem excessum & nimietatem, tam cerum terrenarum, quas possident; quā affectionum & propensionum ad eas: donec in ipsorum cordibus Impressa omnino & expressa sit imago Evangelicæ perfectionis, & figura Christi crucifixi, qui exemplar est omnium huiusmodi ornamentorum: quem Pater eius æternus *p lapidem* appellauit, *super quem sunt septem oculi*, cuius sculpturam ipsemet vellet calare: multa in eo faciens foramina, flagellis, spinis, & clauis; vt ad ea tanquam ad

nidos

i Luc. 12. 16.

k Apoc. 1-16
Religiosos
Christus
tenet dex.
tera sua.

4.
I Ver. 12.
m Mat. 18.
20.
n Lep. 26. 11
2. Corins. 6.
16.

Diuina sapientia columnas domus huius semper magis polit,
o Exo. 34. 4

Hæ columnæ malleo mortificationis poluntur.
p Zach. 3. 9.
LXX fodio foueam.
Hebraicè: a persiam a-
perionem eius
Vide Rib. in eum locū

nidos suos electi se recipiant: vt qui pueri sint, & quasi columbae simplices.
 SUPER hunc lapidem sunt septem oculi, qui etiam dicuntur q̄ septem oculos, qui sunt septem spiritus Dei, nisi in omnem terram. Qui autem sunt hi oculi: nisi quos stellas septem appellamus? oculi sunt: id quod habeant magis sanctitatis celsitudinem lucem magnam, & in doctrina splendorem; magis coniunctionem & inter se ipsos conformitatem; & sunt Spiritus, & Angeli quos in vita imitantur: & mittuntur à Deo in vniuersam terram, vt in mysterijs foueant eos, qui in ea habitant. Hi oculi collocantur super lapidem qui est Christus: quia illi innixi, firmitatem & fortitudinem à Deo accipiunt ne acceptum ab eo splendorem amittant. O fortunata domus: cuius columnae aded sunt elegantes, pulchraeque elaboratae: cuius candelabra aded sunt preciosa: cuius habitatores, stellae sunt aded splendentes! in quarum numero ipsemet Saluator existit, manu eos sustentans, suaque gubernatione dirigens eorumque operam vtens, quasi oculis ad multos alios dirigendos & gubernandos.

§. 2.

EX DICTIS intelligitur firmitas, ac stabilitas status Religiosi, cum tutorum eius varietate: propterea enim appellantur columnae, & aded septem: vt significetur earum firmitas, & robur ad sanctae huius domus structuram sustentandam, accedente Sapientia diuina ad eas corroborandas, eum in modum, quo de ipsa terra dixit: *Ego confirmaui columnas eius tanta firmitate, vt nullus possit eas deicere.* Ego habeo, in manu septem stellas, *b quas, contra firmum meum decretum, non poterit quis raperi de manu mea.* Ego posui septem oculos supra firmam petram: quis aded potens erit, vt illos ab ea abstrahere possit? Nam quemadmodum Ecclesia fundata est supra firmam petram, quae est Christus; & potius inferi non praeualebunt aduersus eam: ita, quamdiu Ecclesia durauerit, perdurabit status Religiosus. Est enim fundatus super eandem petram, scilicet Christum: qui basis est columnarum eius, Ipse Saluator est superius, imò ipsa Sapientia: qui prudens in c. domum Religionis desuper raras pluias, ventura flumina, & siaturos ventos, noluit illam adificare super arenam, sed supra firmam petram: ne, aded grauiter appetita, & impugneret. Quis enumerare poterit pugnas & conflictus, quibus sancta haec domus patet? non dico hic quos particulares Religiosi sustinent, de quibus suo loco dicetur; sed quos ipsemet status, eiusque columnae sustinent. Tria militum agmina Daemones habent, quibus domum hanc persequuntur. Vnum est haereticorum; qui, quod apostatauerint ab Ecclesia, in qua fuerunt regenerati, seque contra eam opposuerunt: ideo multi illorum iustis Dei iudicijs in poenam suae superbiae ede deueniunt, vt Religionem desererent, quam fuerant professi; & tanquam homines verè carnis

§. 1.
q Apoc. 3. 6

a Psal. 74. 4

b Isa. 10. 28

Quamdiu Ecclesia stabit religio stabit. c Matt. 7. 25

Maximae religionis tentationes sunt in tribus agminibus.

I. Haereticorum.

improbant & condemnant votum Castitatis; tanquam auari & cupidi detestantur votum paupertatis; & tanquam suę voluntatis amantes, eique subiecti, horrent votum Obedientię; audentque sacrilegum os in omnia perfectionis statuta mouere. Huic agmini adiunxit Dæmon alterum, Principum Tyrannorum: qui hunc statum sunt persecuti; alij quidem hæresi adherentes, cui Religiosi strenuè se opponebant; alij rationibus politicis suę gubernationis innitentes; & iudicantes, per Religiones imminui aut sæcularé militiæ, aut Reipublicæ suę propagationem. His accesserunt alij, qui prætextu Eruditionis, persecuti sunt Religiones mendicantes calumnijs, & falsis, aut apparentibus tantum rationibus, vt ipsas Religiones in suis inijtjs quodammodo suffocarent. Nisi S. Thomas, & S. Bonauentura ad eas propugnandas prodijissent. Sed tertium agmen non minus infestum & crudele exurgere solet à filijs ipsiusmet Religionis, tentatis ac turbatis propterea quod non possint superbiorum suorum votorum compotes fieri: ideoque conuertunt se contra matrem suam; & quæ in ea piè sunt constituta, alterare & transgredi constituunt: ideoque improba sua vita eam persequuntur. de quibus intelligitur quod dixit sponsa: *d filii matris meę pugnaverunt contra me.* Benè autem illos appellat filios matris suę, & non patris: tales enim sunt quasi semifratres, eò quod sint filij ipsius Religionis propter professionem & vota in ea edita; non tamen sunt filij Patris cœlestis, & Iesu Christi Saluatoris, cuius vestem lacerant schismate & diuisione, quam in Religione efficiunt.

Sed omnes hæc persecutiones non valebunt domum diuinæ Sapientiæ deijcere, aut columnas eius infringere. Cùm enim suã omnipotentiã eam edificauerit: eadem illa conseruabit ac defendet, sicut ipsam Ecclesiam eodem modo oppugnatam tuetur ac protegit: ex ipsismet persecutionibus occasionem accipiens ad eam augendam & propagandam; & illustrandam, vt magis innotescat, plurisque ab hominibus fiat. Quare licebit Religioni applicare; quod S. Ambrosius dixit de Ecclesia, explicans sententiam illam Salomonis: *difficile mihi est cognoscere viã nauis in medio mari.* Quæ (ait) hæc est nauis, nisi ipsa Ecclesia (talis autem est etiam ipsa nauicula Religionis) quæ, quamuis frequentissimè oppugnetur à fluctibus & tempestatibus: nunquam tamen naufragium faciet, aut ad portum aduersam appellet. Nam super ipsum malum stat ipse Christus; in puppi residet Pater; Spiritus autem sanctus in prora: qui autem eam dirigunt, tanquam Magistri & gubernatores, sunt Apostoli & Prophetæ. cùm igitur hæc nauis attentè ad eò & exactè gubernetur: impossibile est, eam perire. Cum *fnauicula*, in qua erant Apostoli, *operiretur fluctibus*, vt pene mergeretur, quia ipse dormierat: excitatus ab eis solo verbo imperauit ventis & mari; & facta est tranquillitas magna;

Votorum impiorum improbatio.

2 Cant. 1: 6

Lib. de Salomon. c. 4. c. Pro. 30. 17. Ecclesia assimulatur nauis. Gubernatio Ecclesie. Mat. 8. 14

Cum Deus affligat Religionem.

g Gen. 7. 17
Lib. 18. de
Genit. c. 51.

h Rom 8. 28
Religio in-
defectibili.

Societas
Iesu.

i Deut. 32. 4
k Philip. 1. 6.

l Psa 44. 16

m Act. 1. 26.
n Job. 34. 24

Plantat lib. 1
cap. 3.
Deus vocat
homines
ad pœnitentiam.

cum tanta eorum, qui viderant, admiratione; vt dicerent: *quales est hic venti & mare obediunt ei?* cum igitur idem ipse Dominus maneat in nam Religionis, quam tanquam gubernator ac Dominus eas gubernat: omni procul dubio etiam conseruabit eam ac p̄teget. Quod si quado permiserit, vt ros & mare huius mundi commoueri, & exurgeret contra eam, id faciet, vt fluctus illi eam sicut *garcam Noë eleuent in sublime a terra*. hoc est, ad summam perfectionem, quam eius Institutum requirit. Nam (vt sanctus Augustinus ait) si corporales calamitates eam affligunt, eius patientiam exercent & augent; si erroribus & falsitatibus: exercent & exacuunt eius sapientiam; si odijs & rancoribus: exercent, & augent eius charitatem, vt extendat illam diligendos inimicos, à quibus ipsa odio habetur. Et hac ratione magnas ipsi persecutionibus haurit utilitates: nam *h diligentibus Deum omnia conseruantur in bonum* animarum suarum.

Hoc esse debet præcipuum fulcrum fiducia Religiosorum, quodam eorum Status deficiet, nec ipsa columna eum sustententes. Ita sententia noster Pater sanctus Ignatius, qui Proœmium Constitutionum inchoauit: *summa Sapientia, & bonitas Dei Creatoris nostri ac Domini, quæ conseruatura est, gubernatura atque promotura in suo sancto officio hanc minimam Societatem Iesu, vt eam dignata est inchoare, atque si dixisset: Dei perfecta sunt opera; & vt Apostolus dixit: k qui cepit opus in nobis, idem illud perficit.* Cum igitur infinita eius Sapientia & bonitas ad edificium hoc erexerit, idem perget, illud conseruare: quod si morte aliquo deficiant, qui eius erant columnæ: ipse tempore eligeret alios similes, iuxta illud Dauidis de Ecclesia dicentis: *pro patribus tuis nati sunt tibi filii: qui constitues principes super omnem terram.* Nam loco primorum fundatorum succedunt eis alij eiusdem Spiritus, qui promouent quod illi ceperunt. Quod si qui lapides huius ædificij culpâ suâ decident: aprabit Deus alios, qui eorum locum impleant. Nam & si ex Collegio Apostolico loquas Apostatauit; non defuit vnus *Matthias* qui eius locum impleat, & *annumeraretur cum vndecim*, & quamuis *n multi & innumerabiles* deficiant, & à Deo conterantur, vt legitur in Job, *si ego faceret alios pro te* quemadmodum enim ipse eos vocauit, qui ipsum deleruerunt; ita potest alios vocare, qui perseuerent: quemadmodum ipse Dominus noster sancto Francisco dolenti, & lugenti ob disciplina relaxationem, quæ fecerat in aliquos eius Religiosos intrabat, dixit: *ne turberis, inquit, neque angaris, quod aliquis deleret Religionem, aut scandalo alijs in ea fecerat.* Nam, quis, nisi ego, illam plantauit? quis alius, quam ego homines vocat ad pœnitentiam? & postquam vocati sunt, quis dat eis perseuerantiam? ego eos adduxi, ego eos detinebo & custodiam; & si aliqui abire

tunt, alios ego in eorum locum adducam. Et quemadmodum sanctus Gregorius dixit, omnia coquerentur in bonum electorum: nam aliquorum ruina reprimat superbiorum arrogantiam; ut sese humilient, nec decident ex loco suo, quem tenent; & vocatio aliorum, fouet humilium confidentiam: ne videntes tot cadere, & ipsi animum deiciant, & cadant, qui vident, Deum ruinas illas multis alijs vocatis reparare. Denique quamuis in ipsa Religione multi sint mali; & qui boni sunt, impingant interdum in aliqua peccata: non tamen propterea Status ipse deficiet; aut ipsa domus ruit, quam Sapientia diuina ædificauit. Nam improbi malitia, ipsi soli nocent, non autem communitati resistenti, & improbanti: aut Deus illum conuertet, ut redeat ad vitam, quam Deus Status exigit: iuxta promissionem ipsius Dauidi factam, quæ dixit: *o si filius tuus iniquè aliquid gesserit, arguam eum: misericordiam autem meam non auferam ab eo, sicut abstuli à Saul quem amoni a facie mea. Et fidelis erit domus tua; & regnum tuum usque in æternum perdurabit.* Eundem in modum licet intelligere, similem promissionem fundatoribus Religionum factam, quod eorum domus & familia futura sit perpetua, si eorum filij Statuta earum seruare studuerint; & quamuis aliqui eorum peccent, eorum tamen peccatum non futurum sicut fuit Saulis, inobedientis, ac pertinacis, qui totam suam familiam destruxit & regnum amisit: sed erit sicut peccatum Salomonis, qui non destruxit familiam suam & regnum; aut sicut peccatum ipsius Dauidis, qui, facta penitentia, ab eo surrexit; & vniuersum damnum, quod intulerat, reparauit. Et hoc est, quod prædixit Zacharias Propheta loquens de tempore legis gratia: *p in die illa (inquit) proteget Dominus habitatores Ierusalem, & erit, qui offenderit ex eis in die illa, quasi Dauid, & domus Dauid, quasi Dei, sicut Angelus Domini in conspectu eorum.* Quæ promissio, licet facta sit toti Ecclesie per Ierusalem ædificatæ: potest tamen etiam iure optimo præcipue eius parti, quæ est Religio, applicari, cuius habitatorum singularem Deus protectionem gerit, eos præseruans à lapsibus, & peccatis grauioribus. Sed quoniam humanæ fragilitatis est impingere & cadere aliquando, ostendit Deus suam protectionem, faciens ut illi surgant, sicut Dauid, per penitentiam: ait ut eius causa non faciat iacturam domus DEI. Quamobrem familia & domus Dauid, quæ Religionem refert, est quasi domus Dei. domus Regia, perpetua, excelsa, & sancta; dignaque, in qua Deus cum Religiosis habitet, qui quasi Angeli sunt, si cum reliquis fidelibus conferantur. Non negamus tamen euenire posse: ut quemadmodum familia Dauid progressu temporum amisit regnum, eò quod Regum peccata & populorum scelera ad eò creuerunt, ut hac ratione puniri promeruerint & permiserit DEVS Dominus noster. captiuos

Lib. 25 Mos
ra: cap.
Ruina a
riorum, su
perborum
humilita.

Malitia fa
cienti nocet.

o 2. Reg. 10.
14.
Psal. 88 31.

p Zach. 12. 8

Negligentia extrahit religiones.

q. 17. 1. 7.
1. Ose. 2. 15.

eos duci: ita etiam potest Prælatorum negligentia, & Religiosorum disciplina relaxatio in maiori familia parte ita excescere, vt Dominus extinguat, sicut Ecclesia sancta aliquas Religiones extinxit. At Sapientia diuina nouit loco earum alias erigere, quæ numerum impleant septem eius columnarum; & statum Religiosum cum varietate, quam diximus, conseruent. Quamuis rarissimè relaxatio ad tale extremum deueniat: nam vt plurimum Dominus noster excitat aliquos viros exemplares qui instar columnarum minantem ruinam domum sustineant; reformentq; illam Religionem ad primum suum feruorem reducant. In quo locum habet, quod dixit Osee Propheta de q. domo Israel, que est vinea Domini: dabo, inquit, ei vineam ex eodem loco, qui eam colant; & posam eam in valle Achor, hoc est, tribulationis & penitentia, ad aperiendam siue concipiendam spem suæ reparationis, & canet ibi laudes meas, iuxta dies inuentus sua, & iuxta dies Ascensionis sue de terra Egypti, resumendo Religiosa sua Exercitia cum eo feruore quo in suis habuit initijs.

CAPVT V.

TRIBVS VOTIS, PAUPERATIS, CASTITATIS, & Obedientia, in quibus Religionis Essentia consistit, holocaustum Deo offerri.

Religio duplex.

2. 2. q. 186. a. 6. & 7.
Tria vota essentialia religionis sunt.

Lib. 13. qq. 7. 26.

VONTIAM Status Religiosus vt vidimus, vnus est, & multi: vnus quo ad substantiam trium votorum: multi quo ad varios fines & media, quæ habet in diuersis Institutionibus: operæ precium erit, vtriusque hoc generatim explicare, vt ex vtroque appareat excellentia & perfectio propria huius status. Cuius Essentia (teste S. Thoma) consistit in votis Castitatis, Paupertatis, & Obedientia, tanquam in præcipuis instrumentis & medijs ascendendi ad Christianæ perfectionis celsitudinem consistens in inflammato ac perfecto amore Dei super omnia. Quod præbatidem Doctor Angelicus tribus præclarissimis rationibus, innitens tribus illis rebus, quas Religiosi in Statu suo obtinere contendunt. Præsertim res est, velociter & absque impedimento currere in via, studioque perfectionis Euangelicæ: cuius magna impedimenta sunt Amor proprius, & inordinata rerum huius vitæ cupiditas: qua mortificata, expedita est viam ascendendi cum facilitate ad vulnens Sanctitatis: nam (vt sanctus Augustinus ait) cupiditatis imminutio est charitatis augmentum: cuius perfectio est ea